

Danske Soldaters Kamp ved Bredevad den 9. April.

Fra Vognmand *Hans Therkelsen*,
Bylderup Bov, der paa nært Hold
overværede Begivenhederne ved Bre-
devad den 9. April har vi modtaget:

*Brug du os hvor du kan, tag du os Mand for Mand,
Staa skal vort Fædreland, som fri Mænds Arv.*

DEM, der paa nærmere Hold oplevede vore Soldaters Kamp den 9. April, tvivler ikke paa, at disse Soldater kan synge de citerede Verslinier af Valdemar Rørdam, af et oprigtigt Hjerte.

Den 9. April tidlig om Morgenen (Kl. 5,15) drønedede de første motoriserede Afdelinger af en fremmed Militærmagt gennem Bylderup Bov, disse kom syd fra og fortsatte øst paa efter Bredevad.

Med dyb Smerte i Sindet saa man snart uendelige Kolonner af tysk Militær, fare frem ad vore fredelige Landeveje, medens Flyvemaskinerne drønedede over Hovedet paa os, man formaaede snart ikke at tro paa Kendsgerningen. Dog snart standsedes Kolonnerne i Bylderup Bov, og man forstod, at der uddeltes Ordre.

Den daglige Trafik er ikke stor, men nogle Biler forsøgte dog at køre efter Aabenraa til, ogsaa jeg er blandt disse. Vi naar dog kun 3-4 km ud ad Landevejen, da vi bliver standset, (lige før Bredevad). Da er jeg klar over, at danske Soldater er i Stilling ved Bredevad. Saa drøner de første Panservogne forbi, og snart efter høres de danske Soldaters Maskinkanoner, den første af Panservognene, gaar paa tværs af Vejen. Mandskabet er saaret, denne Vogn slæbes tilbage til Bylderup Bov, hvor Røde-Kors Folkene tager sig af de saarede. I Mellemtiden er flere Panservogne kørt frem og der skydes heftigt, en tysk Soldat kommer løbende, han har et Skudskaar gennem venstre Kind, og Blodet driver ned af hans Uniform. Skydningen er nu holdt op, og jeg kører frem mod Bredevad. — Og her i denne lille fredelige Landsby, ser jeg nu et Syn, som aldrig glemmes. Et Par Panservogne er skudt i Stykker, kørt mod et Træ, gennem et Hegn el. l.

Jeg ser ind i en af Vognene, og ser en af Panservognens Mandskab ligge død derinde. Lidt længere fremme for denne Panservogn ligger en af vore Soldater, Jørgen P. Andersen, skudt gennem Hovedet. De saarede Soldater bringes ind i et nærliggende Hus, og kommer under den tilkaldtes Læges midlertidige Behandling. Jeg undersøger endnu engang Terrænet omkring Huset i hvis Have Maskinkanonen staar, og faar Øje paa endnu en saaret Soldat, Paul Jespersen, Odense. Han ligger i Døren til et ubeboet Hus, med Skudskaar i Arme og Ben. Han afslaar, idet han bider Smerterne i sig, at modtage nogen Hjælp, men fremstammer derimod: »Hjælp mine Kammerater, og sørg først for dem, jeg klarer mig nok«. Min Forklaring til ham, om at hans Kammerater har faaet den Hjælp, der kan gives, og at Skydningen er holdt inde, gør Indtryk paa ham, hans Hoved falder slapt tilbage, og med sløret Stemme fremstammer han: »Er det virkelig sandt, at vi har maattet overgive os?«. Ambulancen fra Tønder er snart til Stede, og afhenter de saarede.

De Soldater, som har maattet kaste Vaabene staar nu stille og bevægede, medens deres Kammerater bæres ud i Ambulancerne. Da Paul Søgaard bæres ud (skudt gennem Lungen, og dør 4 Timer efter Indlæggelsen paa Sygehuset) gaar nogle Soldater hen til ham, og der siges nogle Ord, alle er dybt bevægede — en gribende Afsked med deres døende Kammerat.

Stor er vor Taknemlighed mod alle disse Soldaters Pligttroskab, der trods den haabløse Overmagt, blev paa deres Post.

Med alvorligt Ansigt, men med bydende Respekt overfor alle, gav Kaptajn Bartholdy sine Ordre.

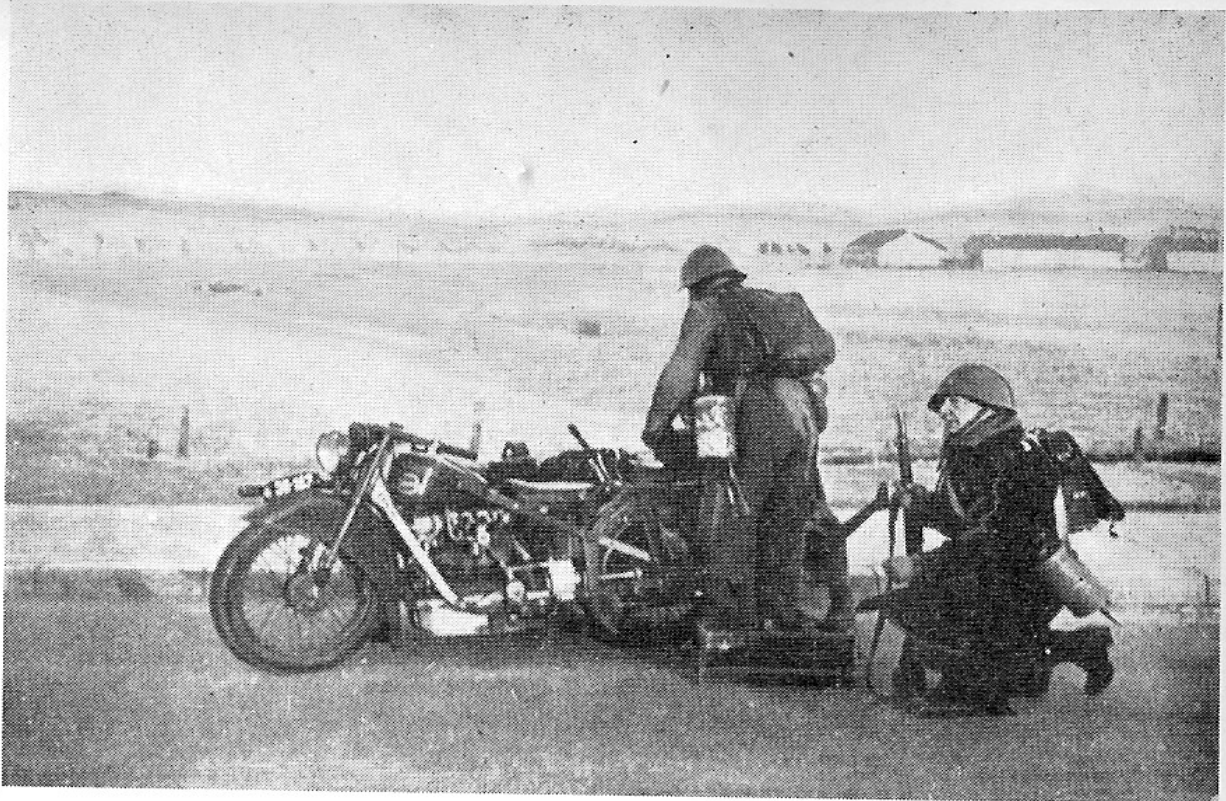
Om Aftenen saa jeg paa Søgaard Kaserne, hvorledes de forskellige Delinger kom hjem. For hver Deling, der kom ind paa Kasernen, samledes Kammeraterne om dem, og Soldaterne forhørte sig gensidigt, om hvordan det var gaaet deres Kammerater, og et dyb Smerenstræk jog gennem dem alle, naar de hørte om en Kammerats Død.

Den 9. April er gaaet over i Historien — alle vil vi mindes den for vort Land saa tunge Dag — og vil holde Mindet, af de Soldater i Ære, der blev paa deres Post, og døde for Fædrelandet.

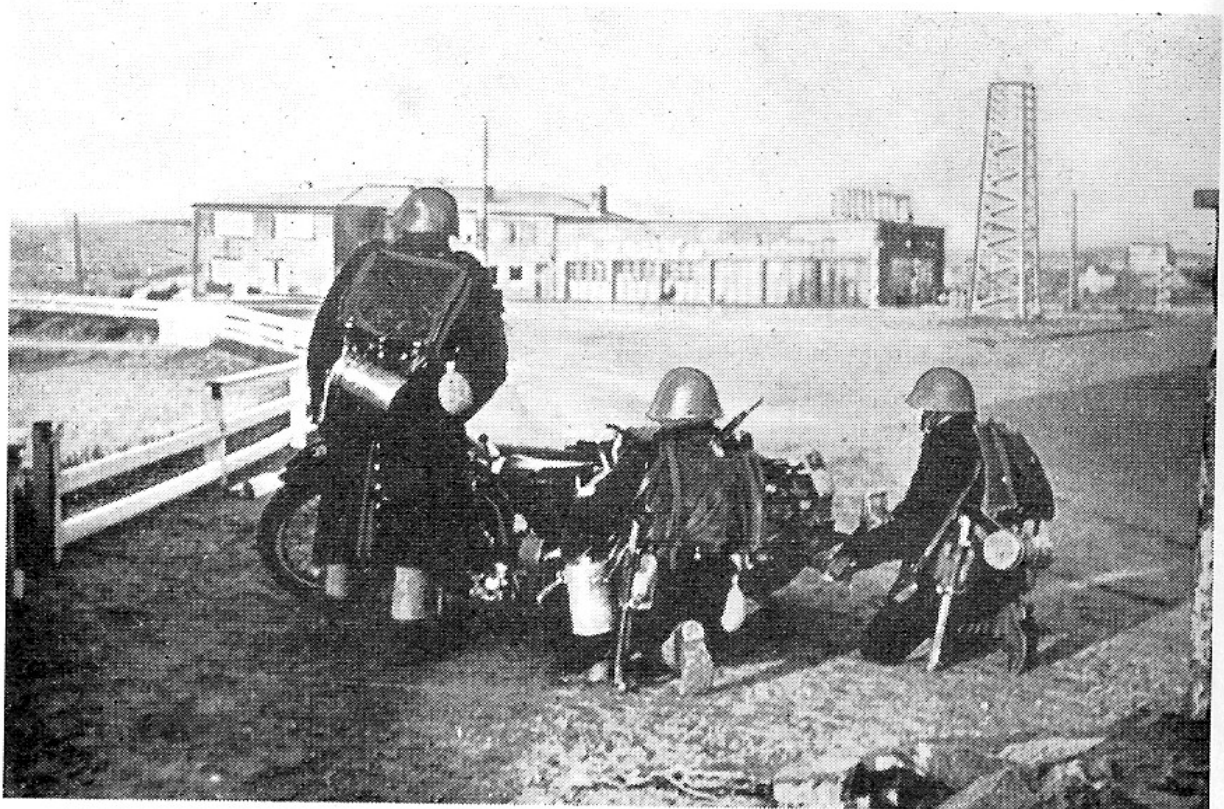
*Skøn er Døden, som I fik,
ingen skønnere der findes,
derfor vil med vaade Blik,
heller ej vi eder mindes.*

*Men hvor danske Hjerter slaa
og hvor danske Toner klinge,
skal med Stolthed store, smaa
Fædrelandets Tak jer bringe.*

Hans Therkelsen.

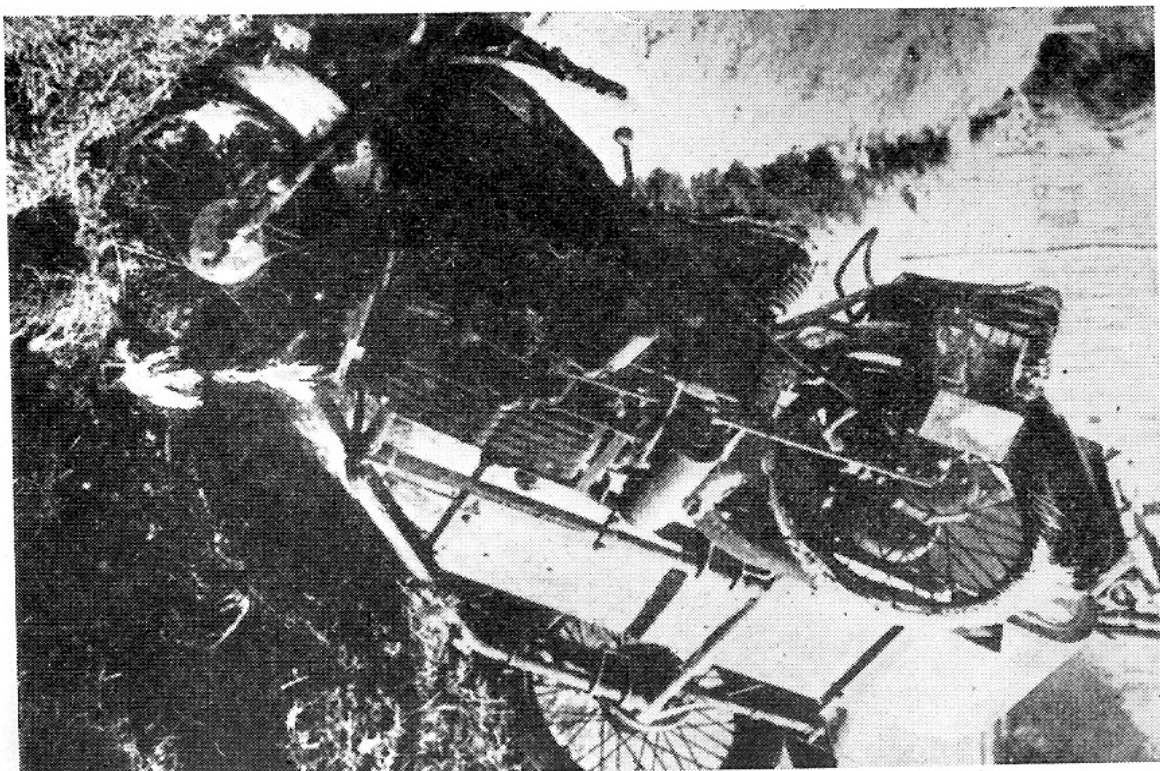
Ved Aabenraa Sønderport søgte to Maskinkanoner at opholde de fremrykkende tyske Tropper.

De danske Soldater gør klar til Skydningen i en af Stillingerne syd for Aabenraa.

En af de danske Soldaters Motorcykle, paakørt og knust under tysk Kampvogn.

En af de danske Soldaters Motorcykle vælter i Grøften ved Søgaard.